

Література:

1. Норт Д. Понимание процесса экономических изменений / пер. с англ. К. Мартынова, Н. Эдельмана; Гос. ун-т – Высшая школа экономики. – М.: Изд. дом Гос. ун-та – Высшая школа экономики, 2010. – 256 с.
2. Оболенский В.П. Либерализация и протекционизм в международной торговле // Внешнеэкономический вестник. 2013. № 3. С. 12-13.
3. Динаміка кількості регіональних торговельних угод у в 1990-2014 рр. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rtais.wto.org/UI/PublicMaintainRTAHome.aspx>.
4. Хапилин С. А. Сервисная функция таможенных органов в контексте теории общественных благ / С.А. Хапилин // Инженерный вестник Дона. – 2013. – № 3. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ivdon.ru/magazine/archive/n3y2013/1833> (дата обращения: 30.04.2015).

Іван Походай

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: к.е.н., доцент Герчаківський С.Д.

ПРАГМАТИЗМ ДІЯЛЬНОСТІ ДФС УКРАЇНИ У СФЕРІ КОНТРОЛЮ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТОВАРІВ

Однією з найбільш важливих категорій не тільки в системі митного оподаткування, але й у системі митного контролю та митного оформлення є поняття митної вартості. Це пов'язано, насамперед, з ключовою роллю, яку відіграє митна вартість у системі митно-тарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Функціональне призначення митної вартості товарів — це підгрунття, на якому розраховуються більшість платежів, що здійснюються на митниці, — митний тариф, акцизний податок та податок на додану вартість.

Наявність загальнодоступної методики і встановлених правил визначення митної вартості забезпечує усім учасникам зовнішньоекономічної діяльності рівні умови і дає змогу істотно підвищити впевненість при організації зовнішньоторговельних операцій, заздалегідь прорахувати всі необхідні економічні параметри укладених угод. Відсутність чітко визначених норм функціонування митної вартості зумовлює не тільки зниження фіскальних надходжень, але й створює сприятливе середовище для тінізації економічних відносин в митній системі.

Використовуючи різні методики визначення митної вартості, держава може посилювати фіскальну спрямованість митних платежів, застосовуючи, наприклад, комбіновані ставки мита, може стимулювати товаропотік у певному напрямі або, навпаки, перешкоджати імпорту чи експорту товару у випадках формування митної вартості на адміністративно-фіксованій системі цін (мінімальні чи індикативні ціни).

Проведені нами дослідження показують, що в залежності від застосування певного методу митної оцінки товарів ціна на товар може бути збільшена на 20-50%, а в окремих випадках і в два рази. Тому методи визначення ціни при ввезенні товарів також важливі для розрахунку суми імпортного мита, як і розмір самої митної ставки. Практика митного адміністрування показала, що за 2014 рік порівняно із 2013 роком питома вага митного оформлення товарів із застосуванням першого методу визначення митної вартості товарів. Використання основного методу визначення митної вартості товарів в 2014 році зменшилась на 1,5 відсоткових пункти та становить 81,3 відс. (за 2013 рік – 82,8 відс.). Застосування методів визначення митної вартості в розрізі товарних груп представлено на рис.1.

Рис. 1. Застосування методів визначення митної вартості в розрізі товарних груп в 2014 р.

Традиційно високим є рівень застосування першого методу при митному оформленні сировинних товарів та промислових товарів із низьким рівнем обробки. Це в основному продукція хімічної промисловості, каучук (87,5%), паливно-енергетичні товари (83,7%), деревина та целюлозно-паперові вироби (80,7%), мінеральні продукти (78,0%).

Заявлена декларантом митна вартість товарів і подані ним відомості про її визначення мають базуватися на достовірній, документально підтвердженій інформації, що подається у кількісному виразі. У разі потреби у підтвердженні заявленої декларантом митної вартості товарів декларант зобов'язаний на вимогу митного органу надати йому необхідні для цього відомості. При цьому митний орган має право прийняти рішення про неможливість використання вибраного декларантом методу митної оцінки.

У разі виникнення потреби в уточненні заявленої декларантом митної вартості товарів або у разі незгоди декларанта з митною вартістю, визначеною митним органом, декларант має право звернутися до митного органу з проханням надати йому товари, що декларуються, у вільний обіг під гарантію уповноваженого банку або сплатити податки і збори згідно з митною оцінкою цих товарів, здійсненою митним органом. Гарантією також може виступати простий вексель, виданий декларантом митному органу та авальований уповноваженим банком, або депозит у банку.

При наданні декларантом гарантії уповноваженого банку митний орган зобов'язаний випустити товари у вільний обіг. У випадку сплати декларантом податків і зборів згідно з митною оцінкою, зробленою митним органом, і прийняття остаточного рішення митним органом вищого рівня або судом щодо застосування митної оцінки, зробленої декларантом, митний орган зобов'язаний відшкодувати декларанту суму надміру сплачених податків і зборів. Термін дії гарантійних зобов'язань не може перевищувати 30 календарних днів з моменту випуску товарів у вільний обіг.

У разі відсутності даних, що підтверджують правильність визначення заявленої декларантом митної вартості товарів, або за наявності обґрунтованих сумнівів у достовірності поданих декларантом відомостей митний орган може самостійно визначити митну вартість товарів, що декларуються, послідовно застосовуючи методи визначення митної вартості, встановлені законодавством України, на підставі наявних у нього відомостей, у тому числі цінової інформації щодо ідентичних чи подібних (аналогічних) товарів з коригуванням, що здійснюється з діючими правовими нормами.

При виникненні суперечностей відносно визначення митної вартості необхідно провести вартісну оцінку товару у відділі тарифів та вартості, які функціонують при кожній митниці. При цьому необхідно надати такі документи: копію вантажної митної декларації; пакет усіх необхідних документів, які надавалися до митного оформлення (контракт, специфікації, транспортна накладна, інвойс тощо); технічна документація, сертифікати якості, відповідності та інші документи, які надають найбільш повну інформацію щодо назви та якості товару; за

наявності — висновок товарної експертизи організації, яка уповноважена ДФС України здійснювати цінову експертизу товару; прайс-листи виробника та продавця товару; інша додаткова цінова інформація (копія експортної вантажно-митної декларації країни відправлення, банківські документи щодо розрахунків за даним контрактом тощо).

Отже, інформація, надана декларантом і визнана такою, що становить комерційну таємницю чи є конфіденційною, може використовуватися митним органом виключно для митних цілей і не може розголошуватися, передаватися третім особам, включаючи інші органи державної влади, без спеціального дозволу декларанта, за винятком випадків, передбачених законами України. За розголошення інформації, що становить комерційну таємницю або є конфіденційною, посадові особи митних органів несуть відповідальність згідно з законодавством.

Література:

1. Звіт про виконання Плану роботи Державної фіскальної служби України на 2014 рік: Офіційне видання ДФС України. – К.: ДФС України. – 2015. – 71 с.[Електронний ресурс] // Режим доступу з <http://sfs.gov.ua/diyalnist-/plani-ta-zviti-roboti-/166710.html>

Ірина Прохорчук

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: к.е.н., доцент Годованець О.В.

ПОДАТКОВИЙ МЕХАНІЗМ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Основними умовами успішного довгострокового економічного розвитку всіх без винятку держав і її регіонів є стійкість і стабільність економічної та фінансової системи. Сталий економічний розвиток відображає певний стан економіки, забезпечене стабільністю основних показників промислово-виробничого і соціально-економічного розвитку.

Важливою складовою економічної політики виступає податкова політика, яка регулює економічні відносини у суспільстві. Податкова політика є системою заходів в економічній, фінансовій і правовій сферах, що проводяться державою з метою формування податкової системи держави, створюючи умови для своєчасної та повної сплати податків і зборів, а також забезпечуючи фінансові потреби уряду, окремих соціальних груп суспільства, а також розвитку економіки країни за рахунок перерозподілу фінансових ресурсів.

Податкова політика реалізується за допомогою побудови і функціонування податкового механізму, що представляє собою систему методів управління податковими відносинами і організаційно-правових форм, якому держава надає юридичну форму виданням і затвердженням норм податкового законодавства. Розробка і реформування податкового механізму держави як складової частини соціально-економічної політики держави спрямованої на створення ефективної податкової системи, стимулювання процесів накопичення і раціонального використання національного багатства країни, гармонізацію інтересів держави і суспільства [1, с. 285].

Податковий механізм використовуються державою з метою реалізації податкової політики, як важливого елементу економічного розвитку країни. Регулюючи економіку через податки, держава шляхом зменшення (збільшення) маси податкових надходжень, зміни ставок податків і форм оподаткування, надання податкових пільг може сприяти створенню умов для розвитку пріоритетних галузей економіки, стимулювати інвестиційну, інноваційну та підприємницьку активність [2, с. 44] та попереджувати розвиток тіньових господарських відносин. Складові податкового механізму показано на рис. 1.